

staarten middendoor deelde (zie de figuur). Na enige tijd verplaatste de hagedis zich en het viel mij hierbij op dat de anders zo mooie zijdelingse golflijn bij het voortgaan een weinig gestoord was. Toen ik het diertje iets meer verontrustte, zodat de beweging overging in vlucht bleek mij dit des te meer. Omdat het onderzoek slechts luttele minuten duurde ontbreken gegevens die anders misschien nuttig

zouden zijn geweest, o.a. is het mij niet duidelijk geworden of beide staarten werden gevormd door een kraakbeenstaaf, wat vermoedelijk wel het geval was, daar een weer aangroeiende hagedissestaart toch steeds vnl. uit kraakbeen bestaat, inplaats van te zijn opgebouwd uit staartwervels. Het blijft de vraag onder welke omstandigheden zich hier een vorkstaart heeft ontwikkeld. D. KLEIN.

Ooievaarstelling 1956. Van de ooievaarsnesten zijn vele gegevens, dank zij veler en wellicht ook uw medewerking, reeds geheel of gedeeltelijk bekend geworden door vorige tellingen.

Hieruit bleek dat de stand van de Ooievaar in Nederland steeds verder achteruitgaat. Waren in 1950 nog 85 ooievaarsnesten bewoond, in 1955 was dit aantal gedaald tot 63 bewoonde nesten.

Teneinde ook over 1956 een volledig over-

zicht omtrent de stand van de Ooievaar in Nederland te verkrijgen, zou ik het op prijs stellen, indien u de moeite zoudt willen nemen, een vragenlijst in de vorm van onderstaande tabel zo volledig mogelijk in te vullen (óók de datum van aankomst), en eventuele bijzonderheden in de daarvoor bestemde kolom te vermelden.

Voor de spoedige inzending van uw gegevens, waarvoor ik u bereids dank zeg, houd ik mij ten zeerste aanbevolen.

DE DIRECTEUR VAN HET STAATSBOSBEHEER,
Museumlaan 2, Utrecht.

OUIEVAARSTELLING 1956.

Provincie :	Opmerkingen.
Gemeente :	
Naam :	
Adres :	
Soort nest : (paal, boom enz.)	
Het nest bevindt zich : (naam perceel)	
Datum van aankomst :	
Niet bewoond nest :	
Bewoond nest :	
Een ooievaar aanwezig : (Doorhalen wat niet van toepassing is)	
Aantal eieren :	
Aantal uitgevlogen jongen :	

Merkwaardige waarneming. Maandag 5 maart 1956 zag ik om ongeveer 6 uur in de namiddag boven het zuidoosten van de stad Utrecht drie roofvogels cirkelen, die ik voor Visarenden hield. Aanvankelijk cirkelden ze heel langzaam in oostelijke richting, maar zetten op een gegeven moment alle drie zeer doelbewust koers in noordelijke richting, waar ik tot mijn grote verwondering nog vijf á zeven dergelijke vogels op dezelfde manier zag cirkelen. De eerste drie voegden zich bij hen, waarna het hele gezelschap vrij snel in noordelijke richting verdween, waarbij ze over een deel van de stad vlogen. Zijn er misschien ook anderen, die deze vogels bij of boven Utrecht op hun route waargenomen hebben?

R. LUIKEN.

Geoorde fuut. De machinist van het gemaal in de Bethunepolder zag met de strenge vorst in de opengebleven vaart voor het gemaal, van heel dichtbij, een vogeltje duiken, dat iets groter was dan een Dodaarsje, en een opgewipt snaveltje had. Ongetwijfeld een Geoorde fuut (*Podiceps nigricollis*). Een keer kwam het fuutje boven met een kikker, welke het dwars tussen de snavel had geklemd; voor en achterpoten staken aan weerskanten van de snavel uit. De kikker werd in zijn geheel ingeslikt. Utrecht, 28 feb. 1956.

H. P. MISSET.

Kepen. In het najaar van 1955 zijn er veel Kepen doorgekomen rond Utrecht. Ook bleven er gedurende de winter veel hangen, maar nu niet, zoals gewoonlijk, in de gebieden met veel Beuken, maar vooral langs ruige wegbermen, dijken en slootoevers, ook wel bij eendekooien en in de nabijheid van de stad op alle plekken, waar met graan gemorst werd of waar dit aan de watervogels werd gevoerd. Er kwamen het afgelopen najaar hier geen beukenootjes.

R. LUIKEN.

Eidereenden op Rottumeroog. Met veel interesse las ik het artikel van Dr J. Wilcke over de Eidereend in Nederland in het februari-nummer van De Levende Natuur. Wat Rottumeroog betreft kan ik hierop de volgende aanvulling geven. Sinds 1947 of 1948 zijn er op het eiland elk jaar legfels van een of enkele paren Eidereenden geweest en in 1953 is er

voor het eerst een legfel (van vier eieren) uitgebroed. In 1954 waren er drie legfels, waarvan er twee zijn uitgekomen, in 1955 waren er vijf, waarvan er eveneens twee uitkwamen.

Daar er geen andere plaats voor ze is, broeden de Eiders hier tussen de Zilvermeeuwen en deze hebben van één verlaten nest de eieren geroofd.

Rottumeroog.

J. TOXOPEUS.

Vorstslachtoffers. In Zeeland zijn, evenals elders in ons land, tientallen vogels door de strenge vorst omgekomen. Een merkwaardigheid dacht ik te zien in het feit, dat van de omgekomen Smienten vijf zevende mannetjes en twee zevende wijfjes waren. Op verschillende plaatsen bleek de verhouding zo te liggen; opvallend was het bij 20 dode Smienten op ca. 100 meter dijk lengte aan de Ooster-Schelde.

Een bijzondere waarneming was die van een Witbuik-Rotgans (*Branta bernicla hrota*), die in een poldersloot lag bij het dorpje Kloetinge. Hij is slechts enkele malen in Nederland waargenomen. De opvallend witte buik was duidelijk waar te nemen, terwijl de halsvlek kleiner leek dan van de gewone Rotgans (*Branta bernicla bernicla*).

S. v. d. SPOEL.

Vogels in Zuid-Limburg. Op 23 april nam ik tussen Terwinselen en Eygelshoven (Zuid-Limburgse mijnstreek) een kievitenpaar waar en in de Auseler beemden (natuureservaat) vijf Kleine plevieren. Ik vernam dat onlangs een dood exemplaar van de Kleine plevier op dezelfde plaats werd aangetroffen.

Verder zag ik daar een grote uil, die ik omdat ik geen kijker bij me had niet met zekerheid kon determineren. Volgens enige vogelkenners zou het zeker een Oehoe zijn. Ook zou er een Visarend broeden bij de bruinkoolmijn te Heerlerheide.

Eygelshoven (Z. L.)

M. WILLEMSE.

